

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 5 iulie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam – Țările de Jos) – X/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Cauza C-213/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Regulamentul (UE) nr. 604/2013 – Determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe – Articolele 17, 18, 23 și 24 – Procedură prealabilă de protecție internațională în curs de desfășurare într-un stat membru – Cerere nouă în alt stat membru – Lipsa unei cereri de reprimire în termenele prevăzute – Predarea persoanei în cauză în scopul urmăririi penale]

(2018/C 301/08)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Dispozitivul

- 1) *Articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid trebuie interpretat în sensul că statul membru în care s-a prezentat o nouă cerere de protecție internațională este responsabil de examinarea acesteia atunci când acest stat membru nu a depus o cerere de reprimire în termenele stabilite la articolul 23 alineatul (2) din acest regulament, în condițiile în care, pe de o parte, un alt stat membru era responsabil de examinarea cererilor de protecție internațională prezentate anterior și, pe de altă parte, calea de atac exercitată împotriva respingerii uneia dintre aceste cereri era pendinte, în fața unei instanțe din acest din urmă stat membru, la expirarea acestor termene.*
- 2) *Articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie interpretat în sensul că depunerea de către un stat membru a unei cereri de reprimire a unui resortisant al unei țări terțe care se află fără permis de ședere pe teritoriul său nu impune acestui stat membru să suspende examinarea unei căi de atac exercitate împotriva respingerii unei cereri de protecție internațională prezentate anterior, iar apoi să pună capăt acestei examinări în caz de acceptare a acestei cereri de către statul membru solicitat.*
- 3) *Articolul 24 alineatul (5) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie interpretat în sensul că, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, un stat membru care depune o cerere de reprimire în temeiul articolului 24 din acest regulament, după expirarea, în statul membru solicitat, a termenelor prevăzute la articolul 23 alineatul (2) din regulamentul menționat, nu este obligat să informeze autoritățile din acest ultim stat membru că o cale de atac exercitată împotriva respingerii unei cereri de protecție internațională prezentate anterior este pendinte în fața unei instanțe a statului membru solicitant.*
- 4) *Articolul 17 alineatul (1) și articolul 24 din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie interpretate în sensul că, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal la data deciziei de transfer, în care un solicitant de protecție internațională a fost predat de un prim stat membru unui al doilea stat membru în temeiul unui mandat european de arestare și se află pe teritoriul acestuia din urmă fără să fi prezentat acolo o nouă cerere de protecție internațională, acest al doilea stat membru poate cere reprimirea acestui solicitant primului stat membru și nu este obligat să decidă să examineze cererea prezentată de acesta.*

⁽¹⁾ JO C 239, 24.7.2017.